

[Fr. Dalgaard.]

detaillerede Paragraffer, som vanskeliggør Oversigten. Her er der en ren og klar Opbygning af Planen for den fremtidige Bebyggelse omkring Købstæderne og omkring de bymæssige Dannelser rundt omkring i Landet, klart delt imellem Inderzoner og Yderzoner, og paa en særdeles anskuelig og let fattelig Maade fremstillet i det ikke særlig omfattende Lovforslag. Det betyder naturligvis ikke, at der ikke, naar Lovforslaget bliver vedtaget, engang vil komme meget betydelige Fortolkninger frem; en Rammelovgivning som den, der her er Tale om, maa udfyldes og udfyldes igennem Livets Praksis. Det forekommer mig, at der ved Lovgivningen her skabes en saadan Ramme, inden for hvilken der kan opstaa en virkelig positiv Praksis.

Vi er i Lovforslagets Motiver blevet stillet Ansigt til Ansigt med en Række af de Problemer, som alle Byggefolk kender. Man vandrer fra den ene Mark til den anden inden for Byggekrederne, ser paa, om det er noget, der kan egne sig til Bebyggelse; ofte spørges der ikke, om det nu netop er det, man skal tage fat paa. Man ser paa, om Grunden ligger fjernt fra eller nær ved en By. Man køber eller man sikrer sig For købsret og en skønne Dag begynder man at bygge. Der spørges ikke, om der nærmere Byen ligger Arealer, som maaske endnu bedre egnede sig til Bebyggelse.

Af Lovforslagets Motiver og andre Oplysninger fremgaar, at der her omkring København, i den nærmeste Omegn, ligger byggemodne Arealer, som i Løbet af et Par Aar kunde præstere 20 000 Lejligheder til København og Københavnsomraadet, og ikke desto mindre gaar man videre ud. Mange Gange erhverver man sig Arealet, paabegynder maaske Bebyggelse paa Omraader, som endnu slet ikke er byggemodne. Det, at et Areal er byggemodent, betyder ikke alene, at der er, hvad der skal være af Lødnings- o. lign. paa Stedet, og at der er sikret Vejforhold, men det betyder ogsaa, at den Egn, man bygger i, er i Stand til at optage en Bebyggelse. Hele Skolespørgsmaalet, hele Spørgsmaalet om Bebyggelsens Behov i enhver Henseende og Trafikmidler i den mest udstrakte Betydning, alt dette hører med for, at man for Alvor kan sige, om et Areal, en Byggegrund, en Egn, er moden for købstadsmæssig Bebyggelse. Det er alt dette, Lovforslaget tager Sigte paa.

Hovedlinien i Lovforslaget er denne: vi skal udnytte den Grund, der er byggemoden, og som kan bruges direkte i Bysamfundet, forinden vi i større eller mindre Grad

begynder at bearbejde længere ude liggende Arealer. Det er, synes jeg, et sundt og godt Princip, der her er slaaet fast. Principet er udformet igennem adskillige Udvalg af den ene eller den anden Art, som har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal, og alle Steder møder man paa den ene eller den anden Maade dette, at vi dog maa se at skabe Plan i Bebyggelsen, se at faa de Arealer brugt først, som først og fremmest kan bruges, og som billigst kan erhverves til den fremtidige Bebyggelse. Det er det, Lovforslaget slaar fast ved at dele Omegnen til en købstadsmæssig Bebyggelse i Inderzoner og Yderzoner. Der er ingen Tvivl om, at adskillige Kredse sikkert vil sige, at nu er vi indè paa en størstilet Forbudslovgivning, paa en Bremsning af Initiativet i enhver Henseende, for nu skal man have Tilladelse til alt muligt. Men Lovforslaget er ikke affattet saaledes, at der ikke er Plads for Elasticitet, for Udfoldelse af alle Livets Kræfter, det er et elastisk Lovforslag, det er, som sagt, et Rammeforslag.

Jeg kan paa mit Partis Vegne — Lovforslaget ligger fuldstændig paa Linie med, hvad mit Parti gennem mange Aar har givet Udtryk for — give fuld Tilslutning til Lovforslagets Principper. Det er, som sagt, enkelt og overskueligt, og jeg venter mig en betydelig Udvikling af denne Lovgivning. Det er en Lovgivning med vide Perspektiver, thi det er ikke alene bestemt af Øjeblikket — Øjeblikket kræver i øvrigt netop de Foranstaltninger indført, som Lovforslaget tilsigter, for naar der er Knaphed paa Materialer, er det klart, at der er al mulig Grund til at benytte de Materialer, der allerede er taget i Brug, paa byggemodne Arealer i Stedet for at lade dem ligge og bruge nye Materialer til Egne, som slet ikke endnu burde inddrages under den købstadsmæssige Bebyggelse —, men Lovforslaget rækker langt, langt videre. Lovforslaget tilsigter at faa Haand i Hanke med hele den købstadsmæssige Udvikling.

Man havde maaske tidligere regnet med, at dette havde man Midler til gennem Byplanlovgivningen —, den kan jo snart fejre 25 Aars Jubilæum. Jeg tror nok, alle kan være enige om, at der af Byplanlovgivningen i Praksis ikke er kommet store Ting frem. Den har ikke sat sit afgørende Præg paa Byggeriet i dette Land, hvad saa end Aarsagen kan have været. Vi maa nemlig huske paa, naar vi skal bedømme dette Lovforslag, at der i Byplanlovgivningen, baade den fra 1925 og den fra 1938, i Virkeligheden er rørt ved nøjagtigt de samme Problemer, som der her er Tale om, og at man gennem Byplan-